

HEMELVAART

Daar gaat de Heere Jezus met zijn discipelen door de straten van Jeruzalem. Ze verlaten de stad en gaan de weg op naar de Olijfberg.

Op de berg aangekomen hebben ze het gezicht op veel plaatsen waar ze met hun Heere en Meester hebben vertoefd: daar ligt Bethanië, Golgotha, het Kedrondal, Gethsemané, Jeruzalem. Zo voor het oog is er niets veranderd. In de hof van Gethsemané staan de olijfbomen nog als altijd.

In de verte staat het huisje van Maria, Martha en Lazarus. Misschien is Martha al aan de schoonmaak begonnen en werkt Lazarus in de tuin.

Het Koninkrijk der hemelen is zo'n wonderlijk Koninkrijk. Het komt niet in uiterlijk vertoon. Het schreeuwt niet op de straten. Het roept niet op tot een kruistocht. Het is gespeend van onze vleselijke, hoogdravende gevoelens.

Wij zouden de Heere Jezus in een kring van duizenden vrienden geplaatst hebben. Dan, op een teken van Hem, moesten honderden bazuinen over de bergen schallen. Waarop Christus, onder groot gejuich en een bevende aarde, statig ten hemel zou varen.

In het verlengde hiervan zien wij dan onszelf op ons sterfbed liggen: in het volle besef van onze heerlijke toekomst, als patriarch of moeder in Israël. Velen zijn getuigen van onze laatste vermaningen en vertroosting. En als we tenslotte zijn uitgesproken geven we in volle vrede de geest. We zien onszelf al liggen met een glimlach op het gelaat in de kist.

Als jongen had ik zo heel mijn begrafenis al voor me.

De Geest van Christus ontdekt ons echter wel aan onze ingebeelde waarde.

Wij bemerken bij de Hemelvaart van onze dierbare Koning niet veel van een "vleselijke vertoning".

Misschien dat juist daarom de Chiliasten zulks in hun (aardse) verschiet zien.

Wel heeft de kleine groep aanwezigen het met hun ogen aanschouwd. Plotseling zien zij hun geliefde Meester opvaren ten hemel. Hij wordt opgenomen terwijl zij het zien. Zij mogen getuigen van Zijn heengaan. Naar de rechterhand van Zijn Vader. Zegenend vaart Hij op tot een wolk Hem wegneemt uit hun gezicht.

Nog steeds staren ze naar boven. Engelen troosten en sterken hen. Zó, zegenend, zal hun Jezus wederkomen voor allen die Zijn verschijning hebben liefgekregen.

Het oor des geloofd hoort echter van verre het gezang dat de Koning tegenklinkt:

Verhoogt, o poorten, nu den boog!
Rijst, eeuw'ge deuren, rijst omhoog!
Opdat g' uw Koning moogt ontvangen.
Wie is die Vorst, zo groot in kracht?
't Is 't Hoofd van 's hemels legermacht;
Hem eren wij met lofgezangen.

Psalm24:5

Juichend wordt de Koning der ere ontvangen.

En de troost voor Sion?

Ach, Hij heeft de weg gebaad. Hij is vóórgegaan.

Achter Hem blijft de poort openstaan tot het laatste kind is ingegaan.

Hij is daar, Zijn kerk ten goede.

Ons vlees en bloed in de hemel. Zijn gebed voor het aangezicht van de Vader: Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt. Zij zullen Zijn heerlijkheid zien.

En op Zijn tijd stuurt Hij Zijn engel... naar een kamertje in een ziekenhuis, achter een scherm.

De zuster was juist opgelucht en dacht: zo, dat is afgelopen.

Of naar het schuurtje bij uw huis... of naar de straat, waar u heerlijk verminkt de laatste adem uitblaast... of... ach, het komt er eigenlijk niet meer zo op aan, het hoe en waar.

Het komt er alleen op aan of wij in Hem gevonden mogen worden door de Vader.

Zojuist heeft de zuster het zuurstofapparaat weer weggeruimd. Ze luistert nog even tussen de bedrijven door naar het laatste nieuws over de ruimtevaart.

En, o heilige verborgenheid, heden heeft de Koning weer Zijn Woord vervuld:

"En de vrijgekochte des Heeren zullen wederkeren en tot Sion komen met gejuich, en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen; vrolijkheid en blijdschap zullen zij verkrijgen, maar droefenis en zuchting zullen wegvlieden". (Jesaja 35:10)

Dat is Hemelvaart. ALLEEN OM JEZUS' WIL.

D.C.O.